

Če veselja in trenutkov nimaš s kom deliti, so namreč veliko bolj prazni.

Andrej: Hribovska doživetja najraje delim s Tanjo, seveda pa oba plezava tudi z drugimi soplezalci.

Tanja: Vedno se nasmehnem, ko pomislim na najstniške dnevnike, v katere sem vedno znova zapisovala, da bom nekoč odlična plezalka in alpinistka ter da bo tak tudi moj fant. Vsekakor ni boljšega, kot če spoznaš koga s podobnimi interesi in željami, saj jih lahko polagoma skupaj uresničujeta. Menim, da so plezanje, alpinizem, gornišтво in planinstvo med boljšimi dejavnostmi za življenje, saj ni omejitev in vsakdo lahko najde kaj zase. Če v tej dejavnosti najdeš še koga sebi podobnega, ki razume, kaj te vleče »gor«, lahko da to partnerstvu tisto piko na »i«.

Andrej: Zagotovo lahko tako v hribih kot tudi v raznih društvih, ki gojijo planinsko in sorodne dejavnosti, spoznaš veliko zanimivih ljudi. Večina mojih plezalnih kolegov je svoje življenjske partnerje spoznala pri plezanju. ◉

Zaprem oči

Nikjer nikogar. Skalni rob, samota.
Globoko diham, veter boža lica,
na njem iz modrih dalj prijadra ptica.
Zaprem oči – bojim se, da lepota

resnična ni, da jo le v sebi čutim,
da bi izginila, če spet zazrla
bi se v ta svet, če spet oči odprla
bi željna tega, kar morda le slutim.

Tako močno si zaželim, da s tabo
ta skalni rob delila bi, vonjave
in barve rož, meglice in daljave,

da tvoj korak, celo tvoj dih za sabo
zaslutim – čutim! Nočem se ozreti.
Tako te nihče mi ne more vzeti.

Metka

S tabo

Mravljišče teh teles, besed in hrupa
me pušča hladno, prazno, čisto samo,
saj se ne slišimo in ne poznamo
drug drugega – ne sreče ne obupa.

Če srečam v tem mravljišču tebe, nisem
prav nič manj sama, saj mi ne utegneš
trenutka podariti; kar pobegneš
od mojih upov in pogledov, pisem.

Na gori, kjer sem čisto sama s sabo,
prisluhnem si in se ljubezni svoje
popolnoma zavem. Stopinje tvoje

ubiram srečna, nič več sama – s tabo,
vedoč, da tudi ti ta zrak si dihal
in isti si lepoti se nasmihal.

Metka